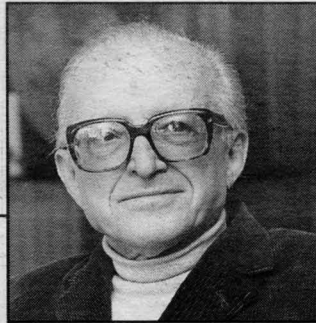

EL DAVANTAL DE PERE CALDERS

Tot esperant el canvi

Després d'exercir de mòmia venerada durant un munt d'anys, es podrà complir una de les darreres voluntats de Lenin: ell volia ésser enterrat al costat de la seva mare i de la seva germana, en un cementiri de l'antiga capital russa.

L'alcalde de Sant Petersburg, el reformador Anatoli Sobtxak, ha proposat de clausurar el mausoleu de Moscou i complir el desig del pare de la Revolució soviètica. Dit així, podria semblar que es tracta d'un respecte exquisit (encara que amb un retard considerable) d'allò que volia Lenin poc abans de convertir-se en cos present. Però hi ha detalls

que fan desconfiar, com per exemple el fet que el dia 6 de l'actual mes d'octubre fos retirada la guàrdia d'honor que custodiava el mausoleu de la plaça Roja. L'ordre provingué del comandament dels guardians del Kremlin, que en un lacònic comunicat explicava que la decisió obeïa a un canvi de ritual.

El relleu de la guàrdia davant la tomba de Lenin ha estat, fins ara, un dels atractius turístics de Moscou. Un cerimonial rígidament mantingut durant prop de seixanta anys, molt decoratiu des del punt de vista militar, combinava —és una impressió meva— la calligrafia humana del ballet Bolxoi amb la temptació de pas de dansa que tenen sovint les desfilades marcial.

Entre les grans sorpreses que ens dóna la nostra època, s'hi pot comptar que la que ens ha proporcionat l'Exèrcit Roig no és pas de les més petites. Que la segona potència bèl·lica d'aquest món s'hagi lluit atacant amb tancs i bombardejant l'edifici del Parlament rus (ple de diputats elegits democràticament) seria un episodi modestíssim en una pel·lícula de guerra de pressupost curt. Tampoc no pot presumir de gran novetat, perquè per una rara mania congènita, els exèrcits no solen estar a partir-se un pinyó amb institucions democràtiques.

Borís Ieltsin va declarar la primera setma-

na d'octubre que estava decidit a accelerar l'adopció d'una nova doctrina militar. És sorprenent, perquè l'antiga doctrina fou la que, de moment, el va consolidar en el poder.

Ieltsin afegí que es proposava aproximar-se a la problemàtica social i professional dels militars, una aproximació que desvetlla recels: l'han cridat o bé és ell que hi vol anar?

Jo crec (ho he dit repetidament) que la culpa de tot plegat la té la proximitat del canvi de segle, que es prefigura amb una fortíssima vocació de canvi d'Era. Avancem molt i amb moltes presses, però fa tot l'efecte que no sa-

bem ben bé cap on anem. Misteriosament, se'ns ha desvetllat un gran interès pels dinosaures, després de milions d'anys de tenir-los mig oblidats. De sobte, ens dóna grans alegries (m'agradaria de saber per què) la troballa d'ous d'aquells enormes rèptils en diversos indrets del món, com si somiéssim amb unes truites immenses.

En un altre camp insòlit, els japonesos es dediquen a polir ximpanzés i n'han educat algun que ja sap llegir i escriure, interpreta ideogrames japonesos, fa operacions aritmètiques i mostra una disposició pel dibuix veritablement notable. Què pensen fer-ne? En porten alguna de cap i temen que amb els robots no en tindrien prou?

Ah! I la duquessa de York, Sarah Ferguson, prepara una expedició a l'Himàlaia de joves deficients mentals. L'operació té com a objectiu demostrar que els deficients mentals estan capacitats per viure d'una manera autònoma. Però cal portar-los tan lluny i tan enlaire? De tota manera, la duquessa de York no "farà el cim": es quedarà al campament base, amb la qual cosa demostrarà que ella està bé del cap.

Que consti que aquesta barreja de notícies figuren en els periòdics d'una mateixa data. Els tinc sobre la taula, amb el posat de tenir més rocs amagats a la faixa.

Pere Calders

CARME NADAL